

Finanzgericht München zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- 1) Czy wykładni Nomenklatury Scalonej (CN) w brzmieniu nadanym przez załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1789/2003 ⁽¹⁾ z dnia 11 września 2003 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽²⁾ w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej należy dokonywać w ten sposób, że ser do pizzy (mozzarella), który po wyprodukowaniu był przechowywany od jednego do dwóch tygodni w temperaturze od 2 do 4 °C należy zaklasyfikować w ramach podpozycji 0406 10?
- 2) Czy w braku uregulowania wspólnotowego badanie, czy chodzi o ser świeży w rozumieniu podpozycji 0406 10 CN, może być przeprowadzone na podstawie właściwości organoleptycznych?

⁽¹⁾ Dz.U. L 281, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 256, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-198/05)

(2005/C 182/48)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 4 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez W. Wilsa i L. Pignataro, działających w charakterze pełnomocników, przeciwko Republice Włoskiej.

Skarżąca wnosi do Trybunału o:

- 1) stwierdzenie, że od chwili, w której wszystkie kategorie instytucji dostępnych publiczności w rozumieniu dyrektywy 92/100/EWG z dnia 19 listopada 1992 r. ⁽¹⁾ zostały objęte odstępstwem od prawa publicznego użyczenia, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 1 i 5 tej dyrektywy;
- 2) obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że art. 69 ust. 1 lit. b) ustawy nr 633/41 ustanawia dla ogółu państwowych bibliotek i fonotek odstępstwo

od prawa użyczenia w zakresie, w jakim stanowi on, że użyczenie po upływie co najmniej 18 miesięcy od pierwszej czynności rozpowszechniania lub po upływie 24 miesięcy od zrealizowania wskazanych dzieł, jeżeli prawo rozpowszechniania nie było wykonywane, nie wymaga ani zezwolenia, ani wynagrodzenia.

Komisja utrzymuje, że ww. artykuł ustawy nr 633/41, który zwalnia ogół państwowych bibliotek i fonotek z obowiązku zapłaty wynagrodzenia, narusza jednocześnie art. 5 ust. 2 i 3 dyrektywy 92/100/EWG. Ponieważ wspomniany przepis nie przestrzega warunków ustanowienia odstępstwa od wyłącznego prawa publicznego użyczenia, narusza ponadto art. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 346 z 27.11.1992, str. 61.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles z dnia 28 kwietnia 2005 r., w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-199/05)

(2005/C 182/49)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 9 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) z dnia 28 kwietnia 2005 r. w sprawie Wspólnota Europejska przeciwko państwu belgijskiemu.

Cour d'appel de Bruxelles zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy art. 3 akapit drugi Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — który stanowi, że rządy Państw Członkowskich podejmują stosowne środki w celu umorzenia lub zwrotu kwoty podatków pośrednich lub podatków z tytułu sprzedaży — należy interpretować w ten sposób, iż w jego zakres stosowania wchodzi proporcjonalna opłata nałożona z tytułu wydanych przez trybunały i sądy wyroków i orzeczeń we wszystkich kwestiach dotyczących zasądzenia zapłaty lub rozliczenia kwot pieniężnych lub papierów wartościowych?

2. Czy art. 3 akapit trzeci Protokołu w sprawie przywilejów i immunitetów Wspólnot Europejskich — który stanowi, że zwolnień nie udziela się w stosunku do podatków i opłat, których wysokość stanowi jedynie wynagrodzenie za skorzystanie z usługi użyteczności publicznej — należy interpretować w ten sposób, iż opłata nałożona po zakończeniu postępowania na stronę, która przegrywa tę sprawę i od której zostaje zasądzona zapłata określonej kwoty, stanowi zwykle wynagrodzenie za usługę użyteczności publicznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (Anglia i Walia) Chancery Division, wydanym w dniu 18 marca 2005 r., w sprawie The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue

(Sprawa C-201/05)

(2005/C 182/50)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 6 maja 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem High Court of Justice (Anglia i Walia) Chancery Division, wydanym w dniu 18 marca 2005 r., w sprawie The Test Claimants in the CFC and Dividend Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue

High Court of Justice zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy jest niezgodne z art. 43 lub 56 Traktatu WE, aby Państwo Członkowskie utrzymywało w mocy i stosowało przepisy, które:

(i) zwalniają od podatku dochodowego od osób prawnych dywidendy otrzymane przez spółkę mającą siedzibę w tym Państwie Członkowskim („spółka będąca rezydentem”) od innych spółek będących rezydentami, przy czym przepisy te:

(ii) obejmują podatkiem dochodowym od osób prawnych dywidendy otrzymane przez spółkę będącą rezydentem od spółki mającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim, w szczególności od spółki przez nią kontrolowanej, mającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim, podlegającej w tym państwie niższemu poziomowi opodatkowania („spółka kontrolowana”), po udzieleniu zwolnienia od podwójnego opodatkowania dla każdego podatku od dywidendy potrącanego u źródła dochodu i dla podstawowego podatku

uiszczanego przez spółkę kontrolowaną z tytułu jej zysków?

2. Czy krajowe przepisy podatkowe, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, zgodnie z którymi przed 1 lipca 1997 r.:

(i) pewne dywidendy otrzymane przez spółkę ubezpieczeniową mającą siedzibę w Państwie Członkowskim od spółki mającej siedzibę w innym Państwie Członkowskim („spółka nie będąca rezydentem”) były objęte podatkiem dochodowym od osób prawnych, lecz

(ii) spółka ubezpieczeniowa będąca rezydentem mogła postanowić, że odpowiednie dywidendy otrzymane od spółki mającej siedzibę w tym samym Państwie Członkowskim nie były objęte podatkiem dochodowym od osób prawnych, co w dalszej konsekwencji powodowało, że spółka, która postanowiła w ten sposób, nie mogła żądać przyznania kredytu podatkowego, który w przeciwnym razie by jej przysługiwał są sprzeczne z art. 43, 49 lub 56 Traktatu WE ?

3. Czy krajowe przepisy podatkowe w Państwie Członkowskim, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, które

a) przewidują, w pewnych okolicznościach, nałożenie podatku na spółkę będącą rezydentem w związku z zyskami spółki kontrolowanej, będącej zgodnie z definicją w pytaniu 1 (ii) powyżej spółką mającą siedzibę w innym Państwie Członkowskim,

b) nakładają obowiązek spełnienia pewnych wymagań, jeśli spółka będąca rezydentem nie zamierza lub nie może uzyskać zwolnienia i uiszcza podatek związany z zyskami tej spółki kontrolowanej, oraz

c) nakładają obowiązek spełnienia dalszych wymagań, jeśli spółka będąca rezydentem zamierza uzyskać zwolnienie z tego podatku są sprzeczne z art. 43, 49 lub 56 Traktatu WE ?

4. Czy odpowiedzi na pytania 1, 2 i 3 byłyby inne, gdyby spółka kontrolowana (w pytaniu 1 i 3) lub spółka nie będąca rezydentem (w pytaniu 2) miała siedzibę w państwie trzecim?

5. Jeśli, przed dniem 31 grudnia 1993 r. Państwo Członkowskie przyjęło przepisy opisane w pytaniach 1, 2 i 3, a po tej dacie zmieniło te przepisy w sposób opisany w części C tego załącznika, i jeżeli te ostatnie przepisy, tak jak zostały zmienione, stanowią ograniczenia zakazane przez art. 56 Traktatu WE, to czy te ograniczenia należy traktować jako ograniczenia, nieistniejące przed dniem 31 grudnia 1993 w rozumieniu art. 57 WE?

6. W przypadku, gdy którykolwiek z przepisów wymienionych w pytaniach 1, 2 i 3 byłby niezgodny z wskazanymi przepisami prawa wspólnotowego, to czy w sytuacji, w której spółka będąca rezydentem lub spółka kontrolowana wniesie następujące roszczenia: